

Harasztiné Bata Zsuzsanna, ny. óvodapedagógus
Budapest

"Találd meg önmagad, ismerd fel értékeidet és hibáidat, és szórd szét kincseid - a gazdagság legyél te magad(WS)"

Erről szól az Életünk, melynek nagy része már- már eltelt.

A Barankovics Alapítvány újabb konferenciáján ezek a kérdések foglalkoztattak, s miközben a 36 C fokos hőségben tömegközlekedéssel és gyalogosan az épületet kerestem a Tüzér utcában, s a metróon olvasott szövegek (Oravecz Nóra könyvéből) jutottak eszembe:

Jókor vagyok jó helyen?

Hiszek a csodákban? Teljes vagyok és boldog? Keresem magam?

Tesztek azért, hogy jobb legyen életem s a körülöttem lévőké? Szeretek és szeretve vagyok?

Közel vagyok a megoldáshoz? Vagy hátráltatom magam?

Utamat keresem? Élvezem az életet? Merek álmodni? Eléggé szeretem magamat?

Kihívásokat keresek?

Igen, ez az utóbbi érvényes rám teljesen. A konferencia talán választ ad sok kérdésre, de főként arra, ami már nem rólam szól.

A cél a Népeiségünk gyarapodása

Egy folyamat részesei vagyunk és leszünk, melyben szükség lesz a stratégia által megfogalmazott együttműködésre, közös figyelésre, - természetesen közös cselekvésre -, s a küzdősportok egyikében elhangzó **Védd magad! jelszóra.**

Négy nagy összevont témacsoportban szó lesz a személyiségfejlesztésről, a 35-45 éves korosztály szülői feladatairól, őket támogató közösségekről, kormányzati döntésekről, jogszabályokról, adókedvezményekről, megoldásokról, külföldi példákról: Várfalvi Mariann, Dr. Vargha Csaba, Dr. Drén Emese, Dr. Báger Gusztáv, Dr. Farkas Péter, Dr. Benda József vezetésével.

Várfalvi Mariann-nak nagy rálátása van a témára, szerinte az élet kezdete, a szülések és születések már eleve felkészítésre várnak, testi-lelki területen. Támogatást lehet remélni az egyházaktól, a társadalomtól, és az Unio-tól.

Vargha Csaba filozófus szerint azért van kevés gyermekszületés, mert leépülést tapasztalunk az iskola jelen rendszere és a családok jelen helyzeténél. Kikapott a szeretet-család, ahová az érkező gyermeket szülei örömmel várják, még akkor is, ha már sok gyermekük van.

És az iskola nagy hibája a jelenlegi oktatási rendszer, mely szerint üres információ-halmazt kapnak a tanulók. A dráma tehát itt kezdődik. Tart már 100 éve.

A megoldás? A belső utak kiépítése, az ÉN fejlesztése. A magyar nemzet nem a Múltat jelenti, hanem a Jelent, azaz teremti önmagát, létezik, él. Az élethez szükségesek az érzések, a szeretet-állapot, az Isteni vezetés és természetesen anyagi feltételek is.

Benda József kapcsolódva mondja az aktuális futball európa bajnokságon elért magyar sikerek üzenetét. A társadalom éhes az öröme, az sikeres eredményekre, amiért képes dolgozni. Dán példát is említ.

Ahhoz, hogy több gyermek szülessék, egy Nemzeti Öngyógyító Mozgalomra van szükség. Saját öröme, saját állapotom stabilizálására van szükségem. A társadalom szeretet-állapotára. Nem tudhatjuk, hogy mi lesz három hónap múlva. Ez olyan mint a küzdő sport vagy a szörfözés. Még a következő perc is kérdőjeles.

Dr. Báger Gusztáv is témavezető, nagy pénzügyi döntések szemtanúja, részese, tudja, hogy a jelen kormány, a jelen gazdaság képes rásegíteni a családok gyermekvállalási kedvéhez az adóintézkedésekkel, pénzügyi támogatásokkal. Rövid távon és hosszú távon is, figyelembe véve a nyugdíjkonstrukció változtatását is. Báger Gusztáv már a 80-as évében az Országos Tervhivatalnál dolgozott, így komplexen látja a változásokat, jelzi, hogy tespedtség jellemzi a szakértőket és sok felesleges pénz folyik ki, érzékeny csatározások közepette, a nem célzott személyek megtámogatásánál. A mai döntéshozóknak van tartalékuk.

Dr. Drén Emese eredeti végzettsége, hivatása régész, de már jó ideje társadalomkutató. Foglalkoztatja, hogy mi a nemzet, a nemzetség. A fenntartható fejlődés pedig a halálhoz vezet, mert nem teszünk eleget a Föld megvédésére, megmentésére. Nem leszünk eredményesek, ha a Föld tüdejét nem óvjuk. Dél-Korea talált megoldást a népszaporulatra. 1960-as években háborúzott, de 50 év alatt a lakosság megduplázódott, jelenleg 50 millióan vannak, családonként 3 gyermekkel. Dél-Korea fejlett ország, s fontos volt a lakosai számára a lélek-ismeret. Azonban most drámaivá vált a helyzet, a gazdaságuk növekedett, a területek átalakulóban vannak, városban él a lakosság nagy része, 15 millióan élnek a fővárosban, s a vidéki gazdaságok, a felbomlott családok miatt nem működnek. A fiatalok városba mentek, támogatják az öregeket, de ott is megjelent az időskori alkoholizmus és az öngyilkosságra való hajlandóság. Multik vették át a gazdaságban a vezetést. A kis-közép vállalatok még foglalkoztatják a családtagokat. De! támogatni kell életmentésként, mert máskülönben a halálba vezet, ha nem lesz életképes, ha nem önálló, hanem eredményes.

Benda József személyes élményt mondott el, amikor önszántából lett részese egy küzdősportnak. Eredetileg csak megtekinteni akarta, de rövid idő alatt saját bőrén tapasztalta meg, hogy mit jelent: **Védd magad!**, mert az edzőteremben 3 ellenfél vette körül. Ez valójában a lényege és üzenete életünknek, nem tudhatjuk, hogy a következő perc mit hoz.

Önismereti tréningre invitál, **KissAranka vezetésével,** az esszencia lényege egyfajta önismeret, önkontrol és játék is, mely csak bizalmi légkörben működik. Nevelő hatású, fejlesztő hatású és megtámogat, hogy a továbbiakban, hogy javuljon közérzetünk.

Kérdések jelennek meg a képernyőn s 2-3 fős csoportban lehet megválaszolni.

- Mit érzek, ha megszegem az ígéretemet?.
- Mit érzek, ha megválaszolom annak, akinek ígértem valamit?
- Mit érzek, ha annak eredménye esetleg nem kedvező hatású lesz? Ha hosszútávon is jelentkezik annak megszegése.

Válaszként adjuk egymásnak:

- A lelkiállapot megrendül, csökken a bizalom a másikban irántam.
- Átélni a kínos helyzetet nem könnyű. Kudarcok következhetnek belőle. Konfliktusok.
- Az elvárásnak nem megfelelni büntudatot fejleszt ki. Csalódást kelt a másik emberben irántam. Neheztelést. Haragot.

Van, aki azt mondta, hogy talán nem volt fontos az ígéret megtartása, mert valami közbejött, és nem tudta teljesíteni. Dráma és tragédia lehet az ígéretek meg nem tartásából.

- Mások leszünk, gyengül a partnerkapcsolatunk. Gyengül az önértékelésünk, ha felmentjük magunkat. A tisztánlátás hiánya kerül felszínre. Fáradság és zavaradottság lesz az eredménye.
- Energiát veszítek el, ha megszegem az ígéreteimet.

A cél azonban az hogy mindenképpen **fontos a 35-45 éveseket megkérdezni** ígéreteikről vállalásaikról.

Az ígéret kezelése: Legyenek ezek megfontolandó tanácsok:

Tedd fontossá az ígéretedet! Tégy kevesebb ígéretet. Írd le, hogy mit ígértél!

Ismételd megbeszéléssel és egyeztetéssel, hogy ne legyen felszínes. Gondolkozz, mit érzel, ha megszegeged. Helyreállítani a kapcsolatot nehéz lesz.

Boldog emberi kapcsolathoz szülő és gyermekkapcsolathoz szükséges az öröm, a másakra figyelés.

Rejtett emlékeink ott lapulnak agyunkban, egész életre hatnak, befolyásolják az érzelmi tapasztalást.

Nem lehet kitörölni az u.n. nem szándékos tetteket, pl. egy ígéret megszegést. Hivatkozva arra, hogy valami közbejött és másképp cselekedtem.

Visszavezet az ősökhez és a leszármazottainkhoz, társunkhoz. Ha saját magammal jóban vagyok!

Békességben élek, akkor az kihat párunkra, társunkra, családukra, még ismeretlenekre is, akik belépnek életünkbe.

Hogyan lehet akár 1000 emberből rátalálni az igazi társra, a párra, hogyan tudok részt venni a másikkal örömben, hogyan találok barátot, feleséget, férjet. Nem én irányítom sorsomat.

Előjöhetnek sérelmek a gyermekkorból, melyek egész életemre kihatottak, de azt valamikor fel kell ismerni s akkor könnyebb lesz az életem.

Jegypároknál szükséges az önismeret, és ha nem dolgoznak ezen, konfrontálódhatnak.

Milyen nehéz reálisan értékelni, hogy ki vagyok?

Mi az identitásom?

Várfalvi Mariann kapcsolódik a tréningen hallottakhoz:

Iskoláskorban kell kezdeni egészen kicsi korban az önismeret-kurzusokat, mert a korai pofonok-kudarok valódi próbák. A most látott, hallott tréning üzenete, hogy hogyan tudjuk a párkapcsolatok felé irányítani a tapasztalatokat? Tudjuk-e segíteni veszélyben lévőket? Egyáltalán eljutunk-e a korosztályhoz, mely épp zavart tükröz? Egy kurzust meg tud-e fizetni egy-egy résztvevő, ha egészen kis jövedelme van, kaphatna-e támogatást erre szociális szférából, intézményektől? Marketingre is szükség van, hogy eljusson a gondokkal küzdőkhöz, mert generációk válnak pesszimistává, depresszióssá.

Szemléletváltásra van szükség, mert ellentmondások vannak szülők és gyermekek között, a párkapcsolatokban.

A boldogság-kutatók mutatói alacsony szintet jeleznek, nincs aki vállalja a felelősséget a hiány miatt. A boldogtalanságot már a magzat is észleli az anyaméhben, azzal születik és tovább örökíti majd. Pl.: tartós pénzügyi hiány okozhat boldogtalanságot, a sok pénz viszont nem biztos, hogy boldoggá tesz. Párkapcsolatok sokszor mennek tönkre elvárásoktól.

Kisebb létszámú csoportokban beszélgetünk (Zsuzsa, Edda, Gyula és jómagam) a jelen helyzetről, a jövőképről célokról, várható eredményekről.

Költségek előteremtéséről, önismereti kurzusok számtalan variációjáról, melyben az EGO-t akarják erősíteni, az egyén fontosságát s ezzel valójában ezoterikus útra terelődik a személyiségünk, könnyen előfordul, hogy analízis alá kerülhetünk, elveszítve saját kontrollt, s ez veszélyforrássá lehet.

Különösen, ha idegen kultúrából jön a tréner.

A konferencia lényegéről beszélünk: - Hogyan lehet megszólítani a célba vett korosztályt? (35-45 évesek) Hogyan oldjuk meg a marketinget? Lesz e-család a megszólított önismereti-kurzuson résztvevőkből? Terápia-e számukra az önismeret felfedése? Tudatalattiból előhozott emlékképeik, melyek eddig víz alá voltak nyomva most felbukkannak, azaz rájön a bizonytalankodó, hogy mit rejteget, mit hoz magával, mivel élt eddig, milyen útravalót hozott a szülőktől, akár pofonokat is.

A kurzus lényege:

A részvétel után másképp látom apámat, anyámat, a gyerekeket, kapcsolataimat. Önmagam, ha békében élek ön magammal. Utána szeretet kapok, barátságokat, ismerősöket, javuló munkahelyi kapcsolatokat. Fókuszba kerül a férfi-nő kapcsolat, az emberi kapcsolat, lesz nővérem, húgom, bátyám, öcsém.

A kurzust ajánlók mondják: Fel kell kelteni a 35-45 évesek figyelmét, hogy a családi mintát felülvizsgálják, abból a célból, hogy az első két gyermek után vállaljanak harmadikat.

Keresni kell az okot, hogy miért fél a nő a harmadik gyermektől, miben nem bízik, fél talán attól, hogy végleg elveszíti a munkáját, s ha visszatérne, nem kap munkát? Nem elég a jövedelem?

Fontosabb számára a karrier, mint a család?

A nemek harca bizonyosságban jelen van, stabil házasságban lehet felvállalni akár lombik gyermeket vagy örökbefogadottat. Van alternatíva a nagycsaládosok számára. Az állam fizeti kezdetektől fogva gyest, gyed-et, gyet-t, és még sok más p.ü támogatást ad. Sőt, eljön az ideje annak, hogy főállású anyaságban iskolai végzettségtől függően emelkedik a munkabérnek megfelelő anyai jövedelem, ha (szerződik!!) újabb és újabb gyermeket hoz a világra. A médiát is fel kell használni tájékoztatásra, kerekasztal-beszélgetéseken az önismeret fontosságára kell felhívni a figyelmet, felkelteni az igényt személyre szabott szolgáltatással(?) Szóba jöhet a főnök-beosztott viszonya, az eltartó és eltartott viszonya. Beleértve a szülő- gyermek viszonyt is, a nagyszülők szerepét is.

Várfalvi Mariann szerint szükség van mentorhálózatra, lelki egészségmegőrző központokra, alapellátásra, védőnőkre, szülésznőkre, egyházi segítségre.

A magyar ember nem jár pszichológushoz, s ha mégis, akkor már túl későn indul el a megromlott partnerkapcsolatát rendezni. Válással tönkreteszi a párját (férjét, feleségét) gyerekei kapcsolatát, elveszít egy-két támogatást, kedvezményt, s a minimum marad csak meg a létéhez. Cél az, hogy ne legyen kenyértörésre alkalom, legyen megelőzés, legyen krízisintervenció. Legyen szervezett családvédelem 25-65 éves korig, a már létező hálózatra védőnőire, szociális gondozóira kell rákapcsolódni. A fiatal lányokat tanítani kell hosszútávon a női, az anyaszerepre, a család fontosságára, annak megtartására.

Sok a kiüresedett házasság az elveszett illúziók miatt. Veszély a tolerancia hiánya, nem nézik el egymás hibáit, éles helyzetekben nem segít a megszokás, a szigorú házastársi kötöttségben élő is egy idő után emberi gyarlósággal magyarázza, hogy szabadságra van szüksége.

Rádiós hír jut eszembe: A jelen kormány felajánl és ad 10 milliót a három gyermekes családoknak még akkor is, ha nincs meg a három gyermek, csak egy-kettő és vállalkoznak a harmadik világrahozatalára, újabb 10 milliót ad kedvezményes kölcsönként nekik lakásépítésre. A jelentkezők száma 50 ezer, de csak 9300 család, házaspár felel meg az elvárásoknak, ahol biztosítva látja az állam, hogy a kölcsön idővel visszafizetésre kerül, azaz van fix munkája a házaspárnak. A jelen kormány 23 milliárdot szán a meghirdetett CSOK-ra.

Dr. Tóth János előadása a fő- és részfoglalkoztatott szülőségről, a főállású anyaságról és szülőségről szól. Azaz mint egy képet vetít elénk, hogy hány évente szüljön a nő, kiszámolva ha 2 évente szül, akkor a szülőkor határáig képes lenne 8 gyermeket világra hozni. Ezt mindenképpen

pénzzel kell dotálni, differenciáltan, annak megfelelően, hogy 8 általánossal szül, érettségizett vagy magasabb iskolázottságú az anya. Mivel az anyaság-a gyermeknevelés kemény munka, kiemelt munkabérrrel kell elismerni, melynek következménye, hogy nyugdíjat kap idővel
A részállásban dolgozó anya 1-3 gyermeket vállal és fizetést kap. Őt egy összegben kell megtámogatni. Az elképzelés 18-22 évesekre van kitalálva, büntetlen előéletűekre, szerződésben kell vállalnia az anyának- apának, hogy standard elvárásoknak megfelelően neveli a születendő 3-5-8 gyermeket és eljuttatja őket a középiskoláig. Abban az esetben, ha elhanyagolja a gyermekeit, figyelni kell a gyerekek sorsát. 48 évesen viszont már nem tud visszamenni dolgozni. Törvénytöréstől, kormánydöntés szükséges.

Az előadást óriási vita követte:

- **Dr. Farkas Péter** szerint szükséges a főállású anyaság legyen célunk és legyen érték is egyben, megvalósítandó feladat.
- **Várfalvi Marianna** szerint nem lehet egy nőnek két évente szülni. Finom lelki, családi és társadalmi viszonyban kell élnie az anyáknak. Nem fontos az iskolázottság. Már maga az anyaság érték, egy gyerekkel is lehet főállású anya.
- **Fekete Gyula:** Kompromisszumkészségre van szükség. Szükség van empátiára, szükség van önismeretre is, ami az emberképükhöz vezet. Ne csak a Mának éljenek.

Mások szerint meg kell nézni a felnövő gyermekek sorsát a nagy családban.

- Az a jó, ahol a gyermek elmondhatja, hogy vannak idősebb testvérei és fiatalabbak is. Öccse, húga, nővére, bátyja.
- Az optimális házasságban a szeretet nem részrehajló.
- Az optimális házasságban családban a média romboló hatásától megvédik a szülők a gyereket.
- Az optimális házasságban a szülők felkészítik a gyereket az életre, engedik, hogy kitekintsen és valósítsa meg önmagát, legyen kompromisszum képes.

Benda József zárja az együttlétet:

Az otthonában gyermeket nevelő anya napi munkája 20 óra, de ha csak 8 órában számoljuk, akkor is 116 ezer óra mire felnő a gyermeke, ezt dotálni kell. A gyás-sel nincs megfizetve. Szülőképző intézményt kell létrehozni, segíteni kell a férfit, hogy rátaláljon az igazi feleségre, akivel gyermeket tervezhet. A család tartja fenn a társadalmat!